

سوره، بچه‌های مسجد

معرفی کتاب

پاسداری از سنگر ادبیات نوجوانان انقلاب اسلامی

سوره، مجموعه‌ای از سوره‌های مسجد است که اول و دومین شماره‌اش از سوی حوزه اندیشه و هنر اسلامی منتشر شده و شماره سومش در حال انتشار است.

در مقدمه مصمیمی و صادفانه کتاب گرد آورنده می‌نویسد:

چند سال پیش وقتی کلاس داستان‌نویسی را در گوشه کتابخانه محقر مسجدمان راه انداختیم، فکری را نمی‌کردیم که یک روزی بتوانیم نوشته‌های بچه‌ها را چاپ بکنیم. ما حتی پول نداشتیم که کتاب تهیه کنیم و

بگذاریم نوی فسه تا بچه‌ها ببینند و بخوانند، چه رسد به اینکه داستانهای بچه‌ها کتاب بشود! از آن گذشته

سایه شوم ساواک همیشه بالای سرمان بود و بدجوری به آن مسجد کوچک و فقیرانه پهل کرده بود، ولی

ما به حکم آموزش مکتبی خود، حق نداشتیم نامید بشویم و دست از کار بکشیم میدانستیم که اگر کارمان

درست باشد خدا کمکمان خواهد کرد. این شد کسه سرد نشدیم.

داستانهای بچه‌ها را در روزنامه دیواری کتابخانه می‌نوشتیم تا بقیه

بخوانند... کتاب بچه‌های مسجد اولین برخورد صادفانه و مکتبی است که با آثار نوجوانان مسلمان می‌شود.

آنها همانطور که در انقلاب اسلامی شرکت کردند اینبار، با کوششها و تلاشهای بی‌گیر خود سعی میکنند نویسنده‌گان بزرگی به این

انقلاب، در آینده‌ای نه چندان دور، تقدیم کنند.

پنجمین شماره بچه‌های مسجد، شاهد خوبی برای این ادعاست.

قبل از این نویسنده‌گانی مشهور کوشیدند به دروغ، کتابهایی در لاین زده‌ای انتشار دهند آنها اولین دروغ

را سال‌ها پیش نوشتند. حقیقتاً گوشه‌ها کردند، نوشتند کتاب کودکان و نوجوانان، و نهمیدانند که کودکان

نقاشی کشیدن را بیشتر از نوشتن دوست می‌دارند و ایمن نوجوانان هستند که می‌نویسند

آنهاست که حداقل چند کتاب خوانده‌اند و در چند کلاس

نشسته‌اند. در بچه‌های مسجد از این دروغ‌ها نشانی نمی‌بینیم. مجموعه نوجوانان، ادبیات نوجوانان، نوشته نوجوانان و برای خود آنهاست.

نوشته‌های نویسنده‌گان نوجوانان بچه‌های مسجد، از انقلاب‌اند و در خدمت انقلاب، انقلابی که خودشان سازندگان دیروز و امروز و فردای آن، هستند.

در بچه‌های مسجد، از بچه‌های سنگر مسجد، داستانهایی دیده می‌شود از لحاظ هدف متعهد و از جنبه هنری موفق.

مثلی‌ها را که «حافظ رضایی» نوشته است و وزن و شوهر خسارچه دیده، هر دو هم از لحاظ (سوز) و هم سبک قوی و گیرا هستند.

و خانه تنگبوت محمد ناصری و غریبه و «طلاق» ناصر نادری، که گویا برادر باشند پادشاه حبیب غنی‌پور و «دو تپال دستی» نسیم‌اله

ادبیات نوجوانان ۲

و گسه می‌نود که

و اما این داستانهایی که در این مجموعه جمع شده‌اند، حاصل کوشش بچه‌های یک مسجد است.

یک مسجد کوچک. حدود سه راه آذری، حالا اگر ما بتوانیم موفق

شویم که این کار را در سطح کشور عزیزمان ایران انجام بدهیم چند

کار کرداییم؟ فکرش را بکنید. یک برادری از «هنر پوشش» برایمان

فسه بفرستد و خواهری از «استاره» شعر و آن یکی از «بهر چنده» و یا از

وگرماتشاه و جاهای دیگر مقاله آنوقت مجموعه‌های بعدی ما چند

بربار خواهد شد... و در قسمت دیگر باز می‌خوانیم

که: «شما خیال نکنید که انقلاب شد و تمام هم شد، نه انقلاب خیلی

چیزها می‌خواهد، از جمله ادبیات. در گذشته فقط برای عده مخصوصی

امکان داشت که عقاید خودشان را مطرح بکنند اما حالا ما می‌خواهیم همه برادران و خواهرانی که سالهای

سال محروم بودند حرف‌هایشان را بزنند و به وسیله همین نوشته‌ها با طرز فکر هم آشنا شوند، ما امیدواریم

که شما با ما همکاری بکنید تنه‌ایمان نگذارید... خواهید دید که این همکاری مشترک چه معجزه‌های

میکند. و در خاتمه باید این را هم اضافه کنیم که در بچه‌های مسجد آدرسی هم داده شده برای کسانی که می‌خواهند با بچه‌های مسجد همکاری داشته باشند که خوب است

آدرس را برایتان بنویسم

تهران- صندوق پستی ۵۷۶/۱۱- دفتر اول سوره، بچه‌های مسجد، ادبیات نوجوانان، ۵۱ صفحه دارد و قیمت آن ۴۰ ریال است.

طرح‌های خوب گروه گرافیک «حوزه اندیشه و هنر اسلامی» است که رسائی داستانهای بچه‌های مسجد را دوچندان کرده است.

در قسمتی دیگر از مقدمه کتاب سوره، بچه‌های مسجد از تمام بچه‌های مسجدی که در سنگر انقلاب هستند و در سراسر ایران، با این کلمات مصمیمی و صادفانه دعوت

بایاتی و داستان سعید انقلابی کوچک، به‌زراه و غروب همه و همه تازگی و گیرائی خاص خود را یک به یک دارند.

بر این مجموعه پذیرفتنی است، اما چیزی اضافه است که در هیچ مجموعه دیگری که نوشته‌های بچه‌ها در آن منتشر میشود، نستوان، نشانی از آن بیافت و آن